

spivvlasnitsi-restorannoyi-merezhi-rose-family/.

3. Білас М. Ринок HoReCa під час війни: поточний стан та ключові тенденції. URL: <https://voxukraine.org/rynok-horeca-pid-chas-vijny-potochnyj-stan-ta-klyuchovi-tendentsiyi/>.

ВІЙСЬКОВИЙ ТУРИЗМ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Шило Д.С., здобувач вищої освіти

Омельченко Г.Ю., канд. екон. наук, доц.

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Ураховуючи багатомісячну війну спадщину та поточний стан в Україні, військовий туризм стає актуальною та цікавою темою для експертів у галузі туризму. Україна має довгий воєнний шлях, який включає безліч ключових подій, важливих для світової історії. З увагою до відновлення територіальної цілісності країни та посилення обороноздатності, військовий туризм може стати частиною стратегії національного туристичного розвитку. Це може сприяти збільшенню числа відвідувачів та прибутку від туристичної галузі в Україні.

Ідея військового туризму полягає в дослідженні та зборі різноманітної інформації про різні етапи історії, включаючи воєнні конфлікти та битви. Україна включає до сфери військового туризму замки, фортеці та пов'язані з ними воєнні дії, місця відомих сутичок, а також об'єкти фортифікації, такі як доти, окопи, бункери, залишки військової техніки, оборонні лінії з періодів Першої та Другої світових воєн, місця поховань воїнів, музеї зброї та військової техніки.

Військовий туризм може бути класифікований на декілька підвидів:

- Військово-історичний туризм: Відвідування історичних місць, музеїв та локацій з військовою історією.
- Мілітарі-туризм: Участь в програмах військової підготовки, життя в умовах, схожих на армійські, екскурсії на військові об'єкти та полігони, катання на військовій техніці.
- Зброярський туризм: Стрільба з різних видів зброї, відвідування магазинів, пейнтбол або стрітбол.
- Воєнний туризм: Відвідування «гарячих» точок планети та місць, де тривають бойові дії.
- Військово-історичні реконструкції: Участь у відвіданні реконструкцій історичних битв та подій.

Варто відзначити, що «військовий туризм» є загальним терміном, що охоплює всі вище перераховані підвиди туризму, які пов'язані з військовою тематикою. У той час як «воєнний туризм» являє собою конкретний підвид в рамках військового туризму, спеціалізується на відвідуванні місць або країн, де відбуваються безпосередньо бойові дії або конфлікти. За результатами аналізу наукових досліджень, авторка вважає, що саме термін «військовий туризм» більш повно та широко відображає цей вид туризму, оскільки він охоплює більш широкий спектр діяльностей та інтересів, пов'язаних з військовою сферою.

Військовий туризм активно розвивається в декількох країнах, зокрема, в США, Росії, Ізраїлі, Франції, Україні, Чехії та Німеччині. З врахуванням ситуації, пов'язаної з російсько-українською війною, військовий туризм в Україні має великий потенціал для розвитку.

У сучасному світі Україна є предметом жвавих обговорень в усіх куточках світу. І природно, що багато людей мають бажання хоча б частково доторкнутися до цієї ситуації, і мотиви у кожного можуть бути власні. Для деяких це почуття співчуття до українського народу та бажання допомогти, надаючи волонтерську допомогу або пожертви для збройних сил України. Для інших це можливість отримати розуміння технічних аспектів, таких як облаштування позицій, обставини та дії, що допомогли Україні в складний час. А деякі просто хочуть піднятися над феноменом української військової справи для власного осмислення. Це свідчення про те, як люди в Україні та із численних інших країн реагують на події, що відбуваються. Після визволення Київської області від окупації військами, багато людей відчували потребу особисто побачити наслідки конфлікту і руйнування, що залишилися після окупації. Подорож до міст і сіл, які були знищені або пошкоджені під час конфлікту, дозволила людям самостійно оцінити ступінь збитків та вразливості місцевого населення під час цих подій.

Запропоновані заходи можуть стати важливими кроками для подолання перешкод у розвитку військового туризму в Україні. Декілька конкретних заходів, які можуть сприяти активізації цієї галузі:

- Залучення іноземних інвесторів: Приваблення іноземних інвесторів може забезпечити додаткові ресурси для розвитку туристичної інфраструктури та просування військового туризму в країні.

- Агітаційні та рекламно-інформаційні заходи: Проведення ефективних кампаній з популяризації військового туризму може

залучити увагу та зацікавленість як внутрішніх, так і зарубіжних туристів.

- Розроблення маршрутів: Створення та відзначення маршрутів військового туризму для зручності та безпеки туристів.

- Залучення колишніх військовослужбовців: Використання досвіду колишніх військових у організації мілітарі-турів може забезпечити якісні та цікаві екскурсії для військових туристів.

- Просування кар'єрних можливостей: Подання інформації щодо можливостей кар'єри в сфері військового туризму для військовослужбовців та військових експертів.

- Співпраця з місцевими громадами та державою: Важливість співпраці з місцевими органами та урядом для визначення та розвитку туристичних потенціалів в країні.

Реалізація таких заходів може стати кроком до подолання перешкод та стимулювати розвиток військового туризму в Україні.

Розвиток військового туризму насправді може відігравати деяку роль у просвітленні громадськості щодо наслідків війни, а також вихованні певних цінностей та свідомості. Світове освічення щодо наслідків війни: Широке відкриття історичних фактів через військовий туризм може розширити свідомість громадськості щодо наслідків конфліктів і страждань, зокрема в контексті російсько-української війни. Вплив на міжнародні стосунки: Подальший розвиток туристичного спілкування може сприяти побудові міжнародних стосунків, розумінню і співпраці між країнами. Формування патріотичних цінностей: Військовий туризм може сприяти вихованню патріотизму та гордості за власну країну, а також підтримці пам'яті про героїв та подвиги захисників.

Однак, варто зазначити, що використання військового туризму як засобу політичної пропаганди повинно бути розглянуте з усією обачністю. Найважливіше, щоб історія та дійсність були викладені об'єктивно та не сприяли подачі однобічної чи вигідної інтерпретації подій.

Список використаних джерел

1. Корольова Є. Dark-тури та екскурсії до Чорнобаївки: яким буде туризм в деокупованих містах України після війни. URL: <https://thepage.ua/ua/business/yakim-bude-turizm-v-deokupovanih-mistah-ukrayini-pislya-vijni>.

2. Корсак Р., Ільницький В. Сучасні тенденції розвитку військового туризму в Україні // Тенденції розвитку туристичної індустрії в умовах глобалізації: матеріали I Міжнар. наук.-практ. конф.

(м. Ужгород, 27-28 квітня 2017 р.). Ужгород: ПП «Інватор», 2017. 182 с. С. 84-86. URL: https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/13543/1/%D0%B7%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D1%82%D0%B5%D0%B7_%D0%B4%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%B5%D0%B9.PDF#page=85

3. Кушнар'ов В., Поліщук О. Мілітарі-туризм як інноваційний напрямок екстремального та пізнавально-розважального туризму // Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Туризм. 2018. Вип. 1. С. 107-118. URL: https://tourlib.net/statti_ukr/kushnariov.htm

4. Кляп М.П., Шандор Ф.Ф. Сучасні різновиди туризму: навч. посіб. К.: Знання, 2011. 334 с.

УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ЄВРОПИ, ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ТА УКРАЇНИ

Яцун Л.М., д-р екон. наук, проф.

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Логвиненко О., канд. юр. наук, доц.

Румянцева Н.Л., д-р філос.

Університет Гринвіча, Великобританія

Систематизація існуючих науково-методологічних та практичних підходів до підготовки менеджерів для різних секторів економіки вказує на широку їх різноманітність та протиречивість базових принципів, що вимагає узагальнення цілей та функцій управління бізнесом з метою цілеспрямованого управління ним. Прилюбій різновидності бізнесу управління має виконувати всі свої функції в системі для ефективного функціонування бізнесу.

У результаті проведених досліджень бізнес-процесів підприємств торгівлі, туризму та готельно-ресторанного господарства відомі теорії та класифікації концепцій управління фірмою поділено на статичні та динамічні. Статичні моделі управління описують зміст менеджменту і базуються переважно на загальних бізнес-процесах та функціях, але не пояснюють причини відхилення від інших чинників пов'язаних зі специфікою бізнесу, особливостей організації, національних факторів регулювання підприємництва. Динаміку поведінки організацій та менеджерів описують поведінкові (біхевіоричні) теорії науки управління, які враховують вплив